

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/120/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121207595
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2121207595.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, v konaní vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, Jána Bottu 4, Trnava, a t.č. plnoletej C. D., nar. XX.XX.XXXX, obe deti bytom u matky, deti rodičov – matka: E. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, F. D., zastúpená: In Medias Res, s.r.o., so sídlom Sladovnícka 13, Trnava a otec: G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/XX, F., zastúpený: JUDr. Ľubica Gkortsilas, advokátka, so sídlom Ríbežľová 12, Nitra, o zmenu úpravy styku otca s maloletým dieťaťom a iné, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 17.04.2023, č.k. 31P/73/2021-253, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku I., v závislých výrokoch II., IV. a výroku X. o trovách konania potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. V napadnutom rozsudku súd prvej inštancie rozhodol tak, že:

- otec je oprávnený stretávať sa s maloletým A. párnym kalendárny týždeň v roku v sobotu od 15,00 hod. do 17,00 hod. za osobnej prítomnosti asistentky maloletého D. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XX, K., počas celej doby stretnutia otca s maloletým s tým, že maloletého si otec prevezme a aj odovzdá matke v mieste jej bydliska za účasti asistentky maloletého, matke uložil povinnosť maloleté dieťa na stretnutie s otcom riadne pripraviť vrátane potrebných liekov a odovzdať v určený deň a hodinu v mieste svojho bydliska a otcovi povinnosť maloleté dieťa v určený deň a hodinu vrátiť matke v mieste jej bydliska (výrok I.),
- otcovi uložil povinnosť SMS správou najneskôr 2 hodiny pred určeným termínom potvrdiť matke, že sa na stretnutie s maloletým dostaví, za účelom prípravy dieťaťa a jeho asistentky na stretnutie (výrok II.),
- matke uložil povinnosť informovať otca e-mailom vždy posledný deň v mesiaci o zdravotnom stave maloletého A., aktuálne nastavenej liečbe, o predpísaných liekoch a spôsobe ich dávkovania, ako aj o ďalších podstatných veciach týkajúcich sa maloletého (výrok III.),
- deklaroval zmenu rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 40P/38/2017-96 zo dňa 15.06.2018 v časti výroku o úprave styku otca s maloletým A. (výrok IV.),
- vo zvyšku návrh matky zamietol (výrok V.),
- zamietol návrhy otca na zmenu zverenia C. a maloletého A. a na nariadenie výchovného opatrenia (výroky VI., VII.),
- obom rodičom uložil povinnosť nahradiť štátu trovy konania vo výške po 481,44 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku na účet Okresného súdu Trnava (výroky VIII., IX.),
- žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok X.).

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 121 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C.m.p.“), § 25 ods. 2, 3, 4 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „Zákon o rodine“) konštatujúc, že v posudzovanej veci rozhodoval o návrhu matky na zákaz styku otca s oboma deťmi a o návrhu otca na zmenu zverenia oboch detí a na nariadenie výchovného opatrenia. Po vykonanom dokazovaní (výsluchom rodičov, v tom čase maloletej C., svedkyne L. B., Znaleckým posudkom znalkyne PhDr. Mgr. Aleny Bednárovej č. 202202744291, rozhodnutiami v konaniach sp. zn. 40P/38/2017 a 31P/61/2021 a oboznámením sa s ostatným obsahom spisu) zistil, že obe deti pochádzajú z manželstva rodičov, ktoré bolo rozvedené rozsudkom č.k. 40P/38/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 24CoP/7/2019-154 zo dňa 20.02.2019 (ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.02.2019), ktorým bol styk otca s maloletými deťmi upravený každý druhý týždeň od piatku od 12,00 hod. u maloletého A. a u maloletej C. od 14,00 hod do pondelka nasledujúceho týždňa do 7,30 hod. s tým, že deti otec vyzdvihne a odovzdá v školskom zariadení. Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 15.11.2021, sp. zn. 31P/61/2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 09.03.2022, sp. zn. 11CoP/13/2022 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd rozhodol, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým A. a maloletou C. každý druhý kalendárny týždeň v sobotu od 15,00 hod. do 17,00 hod. za osobnej prítomnosti asistentky maloletých detí - D. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XX, K., počas celej doby stretnutia s tým, že tieto si na začiatku stretnutia prevezme za účasti asistentky maloletých detí v mieste bydliska matky a na konci stretnutia ich odovzdá za účasti asistentky maloletých detí v mieste bydliska matky. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že maloletý A. a C., ktorá v priebehu konania nadobudla plnoletosť, bývajú v spoločnej domácnosti matky a jej manžela, obe deti majú vážne zdravotné problémy (detskú mozgovú obrnu), C. má spastickú diparézu a jej chápanie je na úrovni mentálnej retardácie a maloletý A. má kvadraparézu na všetkých štyroch končatinách, je ležiaci, má centrálnu slepotu, nehovorí, má aj epilepsiu. Obe deti chodia do školy v K., otec sa s deťmi nestretáva od mája 2021, od narodenia detí zabezpečuje osobnú starostlivosť o deti matka, ktorá poberá opatrovateľský príspevok a C. má opatrovateľku D. I.. Otec sa pokúsil o stretnutie na Vianoce 2021, čo mu matka neumožnila, bol za C. v škole a stretol ju na súde. Rodičia na seba vzájomne podávajú trestné oznámenia, otec má hlásený pobyt bezdomovca v obci M. a zdržiava sa u svojej matky v F.. C. na pojednávaní uviedla, že sa s otcom nechce stretávať, pretože nedával lieky proti epilepsii bratovi tak ako mal, odmieta chodiť k otcovi, u mamy je spokojná a rozumie si aj s jej manželom. Zo Znaleckého posudku znalkyne PhDr. Mgr. Aleny Bednárovej č. 202202744291 zo dňa 13.01.2023 súd prvej inštancie zistil, že nemohla vyšetriť maloletého A., pretože by to pre neho znamenalo zvýšenú záťaž a stres, deti sú na seba veľmi naviazané. U matky neboli zistené žiadne patologické rysy osobnosti, u otca skóre psychopatológie svedčí pre značnú poruchu. Znalkyňa uviedla, že otec sa pri vyšetrení vyjadril: „som proti očkovaniu, som proti všetkým chémiiam, zdravo žiť ...“, čo môže mať negatívne implikácie na jeho vnútornú predstavu o primeranej starostlivosti. Otec v čase keď vznikli pochybnosti o správnom dávkovaní lieku nekontaktoval lekára, zohnal si lieky v Českej republike, zvolil nevhodný spôsob, ktorý mohol vyústiť do zvýraznenia zdravotných ťažkostí A.. Znalkyňa konštatovala, že vzťah rodičov je vysoko konfliktný, títo nie sú schopní základnej komunikácie, vyšetrenie nepreukázalo, že by matka priamo manipulovala deti vo vzťahu k otcovi (C. by už bola schopná presadiť sa proti vôli matky). Matka má vhodnejšie výchovné prostredie a tiež predpoklady na zabezpečovanie potrieb detí, v jej prítomnosti sa deti cítia bezpečne, je zdrojom lásky, podpory a istoty, citlivo vníma ich potreby. Otec je z hľadiska svojho spôsobu života, osobnostnými charakteristikami, deklaroványm zdravotným a psychickým stavom, rodičovskými zručnosťami a ďalšími dôležitými faktormi v nevýhode pri zabezpečovaní riadneho vývoja, výchovy a celkovej starostlivosti o deti. Znalkyňa nepovažovala za vhodné a v záujme maloletého A. meniť jeho výchovné prostredie, súčasne nezistila závažné dôvody vedúce k opodstatnenosti zákazu styku otca s maloletým A. majú za to, že rodičia by mali podstúpiť poradenstvo za účelom obnovenia komunikácie. Navrhla neupraviť styk otca s maloletým A. do doby obnovenia vzájomnej komunikácie rodičov a následne vytvoriť priestor otcovi, aby sa mohol podieľať na starostlivosti o A.. Vykonaným dokazovaním (potvrdenie M. E. z mája 2021) súd prvej inštancie ďalej zistil, že maloletý A. je sledovaný v neurologickej ambulancii s diagnózou CDP, epizáchvaty, dieťa od 14.06. po návrate od otca v priebehu dňa opakovane 5-7x stav kŕčovitého stavu trvajúci do jednej minúty, potom spontánne ustúpi. Vzhľadom na dekompenzáciu stavu odporučil lekár úpravu liečby a to zvýšiť na dvojnásobok, dodržiavať liečbu aj pri starostlivosti otca. Z potvrdenia lekára zo dňa 10.08.2021 vyplynulo, že dieťa je sledované v neurologickej ambulancii s diagnózou epilepsia nastavená diéta na anti epileptiku, pri zavedenej liečbe stav dlhodobo stabilizovaný bez záchvatov, od 14.06.2021 zvýšená frekvencia záchvatov, s postupnou zmenou liečby sa stav upravil (t.č. 10 dní bez záchvatov). Na zhoršení stavu sa môže podieľať nedodržiavanie liečebného režimu. Z lekárskej

správy zo dňa 27.09.2021 vyplynulo, že maloletý A. vyžaduje vzhľadom na zdravotný stav zvýšený dozor, pravidelnú liečbu a rehabilitáciu, je nastavený na denné užívanie liekov, pravidelné vyšetrenia v ambulancii absolvuje len matka, taktiež konzultácie a liečby zdravotného stavu len zo strany matky. V priebehu konania otec predložil viacero lekárskeho správ preukazujúcich, že minimálne od 12.01.2017 je v starostlivosti rôznych psychiatrov. Z poslednej predloženej lekárskej správy M. D. - psychiatra zo dňa 11.01.2022 vyplýva, že otec stále trpí úzkosťou z rodinnej situácie, nakoľko sa nestretáva s deťmi, je sledovaný neurológom, má diagnostikovaný postkomočný syndróm, panickú poruchu, záchvatovité úzkosti, pre zhoršený depresívny syndróm a pretrvávajúce úzkosti odporučila jeho hospitalizáciu, ktorá sa nerealizovala. Zo správy M. N. zo dňa 29.03.2022 a psychiatricky otca z 28.03.2022 vyplýva, že im nie sú známe kontraindikácie, pre ktoré by sa otec nemohol postarať o deti. Správou kolízneho opatrovníka zo šetrenia v domácnosti matky súd prvej inštancie ďalej zistil, že matka býva s deťmi v 3-izbovom byte jej manžela, matka počas rozhovoru uviedla, že na podanom návrhu na zákaz styku otca s maloletými deťmi trvá z dôvodu, že otca detí neustále hľadá polícia, tento nemá vytvorené svoje zázemie, nakoľko keď boli uňho deti, každý deň spávali na inom mieste (v karavane, u otcovej kamarátky alebo v hoteli), otec má trvalý pobyt na Obecnom úrade v M., nemá zabezpečené zdravotné potreby pre deti (polohovateľná posteľ), ktoré sú nevyhnutné pre A., ktorý je ležiaci. Matka má pre deti vytvorené vhodné podmienky. C. počas šetrenia v domácnosti uviedla, že sa s otcom nechce stretávať vôbec kvôli tomu, že otec bratovi ublížil, lebo mu nepodával lieky, pričom ho ona na to upozorňovala, čo však otec ignoroval. S A. má výborný vzťah, mamine s ním každý deň pomáha. Maloletý A. bol počas šetrenia prítomný, bol pokojný, čistý, spokojný, usmieval sa. Nebol s ním možný pohovor z dôvodu, že má centrálnu slepotu a nerozpráva. Zo stránky Ministerstva vnútra súd prvej inštancie zistil, že otec bol od 31.08.2022 v pátraní polície, pátranie bolo ku dňu rozhodnutia zrušené. Z odpisu registra trestov otca vyplýva, že otec bol 4x odsúdený z toho 3x za krádeže v roku 2002, 2006 a 2013 a v roku 2016 za vyhrážanie. Zo správy polície zo dňa 27.05.2022 súd prvej inštancie ďalej zistil, že matka na otca podala trestné oznámenia z dôvodu zanedbania povinnej výživy (vedené pod sp. zn. 4T/10/2021), neoprávneného použitia cudzieho vozidla, a dvakrát za nebezpečné prenasledovanie (všetky skončené odmietnutím).

3. Vyhodnotením vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru o potrebe rozhodnúť o zmene doterajšej úpravy styku otca s maloletým A., avšak za nie dôvodný posúdil návrh matky na úplný zákaz styku otca s maloletým. V tejto súvislosti poukázal na závery znaleckého dokazovania, ktorým neboli zistené dôvody opodstatňujúce úplný zákaz styku otca s maloletým, alebo jeho výrazné obmedzenie, pričom znalkyňa pred upravením styku otca s maloletým odporučila rodičom, aby sa podrobili psychologickému poradenstvu za účelom aspoň čiastočnej úpravy vzájomnej komunikácie a kooperácie rodičov. Konštatoval, že počas konania matka deklarovala, že sa s otcom nechce stretávať, po doručení znaleckého posudku pri pohovore s kolízny opatrovníkom výslovne uviedla, že sa otca bojí, je kriminálnik. V konaní nebolo preukázané, že by bol otec aktuálne vyšetřovaný políciou z iných dôvodov, ako z podnetu matky, aktuálne je trestne stíhaný len za neplatenie výživného na deti. Trestnej činnosti, na ktorú poukazovala matka sa otec dopustil za trvania manželstva, t.j. už pred rozvodom. Styk otca s maloletými deťmi sa realizoval až do začiatku pandémie, t.j. do marca 2020 v zmysle rozsudku súdu, a až s obmedzeniami, ktoré priniesla pandémia sa začali aj problémy v stretávaní, ale napriek tomu sa styk realizoval až do mája 2021 v pomerne širokom rozsahu. Súd prvej inštancie mal za to, že vzhľadom na celkový zlý zdravotný stav maloletého A., ktorý sa zhoršil epilepsiou, je potrebné, aby na neho dohliadala zodpovedná osoba, ktorú poznáva a s ktorou sa cíti bezpečne. Nakoľko sa maloletý s otcom nestretáva od mája 2021, posúdil doposiaľ upravený styk otca s maloletým A. neodkladným opatrením za primeraný jeho zdravotnému stavu so súčasným prihliadnutím k tomu, že pocit bezpečia maloletému dodá prítomnosť jeho opatrovateľky pri realizácii styku. Pokiaľ maloletý vydrží sám v škole počas vyučovania, t.j. bez prítomnosti matky, sestry a aj opatrovníčky, bol súd prvej inštancie toho názoru, že styk počas dvoch hodín v prítomnosti opatrovateľky neohrozí jeho zdravotný stav, nakoľko opatrovateľka pozná zdravotný stav maloletého a v prípade problémov mu môže podať aj potrebné lieky. Zároveň sa postupne môže obnoviť vzťah maloletého s otcom. Nakoľko otec prejavil záujem o styk so synom len dvakrát od nariadenia neodkladného opatrenia, súd prvej inštancie uložil otcovi povinnosť 2 hodiny vopred oznámiť matke, že sa na styk so synom dostaví, aby matka mohla maloletého A. pripraviť na stretnutie a zabezpečiť aj asistentku. Zdôraznil, že ak otec vopred nepotvrdí, že sa na styk dostaví, matka nemusí maloletého stresovať prípravou na stretnutie. Aj keď názor maloletého vzhľadom na jeho zdravotný stav nebolo možné zistiť ani prostredníctvom znalkyne, súd prvej inštancie neprihliadal na tvrdenie matky, že otca maloletý odmieta, nakoľko toto nebolo žiadnym spôsobom preukázané, maloletý sa od mája 2021 s otcom nestretol. Súd prvej inštancie uložil matke povinnosť odovzdať maloletého otcovi riadne pripraveného vrátane liekov, ktoré počas realizácie styku bude potrebovať, aby nebolo

ohrozené zdravie maloletého a predišlo sa nedorozumeniam medzi rodičmi. S poukazom na dôvody rozhodnutia o zúžení styku otca s maloletým A., súd prvej inštancie vo zvyšku návrh matky na zákaz styku otca s maloletým zamietol.

4. Súd prvej inštancie zamietol návrhy matky a aj otca v časti týkajúcej sa t.č. plnoletej C., nakoľko rodičia voči nej svoje návrhy nevzali späť po tom, čo nadobudla plnoletosť, t.j. nadobudla spôsobilosť sama rozhodovať s kým bude žiť a stretávať sa. Zdôraznil, že nie je oprávnený rozhodovať po nadobudnutí plnoletosti dieťaťa o jeho zverení do starostlivosti niektorého z rodičov a ani o úprave styku rodičov s plnoletým dieťaťom. Poukazujúc na závery znaleckého dokazovania zamietol aj návrh otca na zmenu zverenia maloletého A., nakoľko to nie je v najlepšom záujme dieťaťa. Maloletý má u matky vytvorené vhodnejšie prostredie, matka sa stará o neho od narodenia, je pre maloletého zdrojom podpory, lásky a istoty, pričom v rovnakej domácnosti býva i jeho sestra C., s ktorou sú na seba veľmi naviazaní. Súd prvej inštancie mal za to, že akákoľvek dlhodobější zmena výchovného prostredia by bola v rozpore so záujmom maloletého A.. Navyše, vzhľadom na zdravotný stav otca, ktorý je invalidným dôchodcom (lieči sa u psychiatra od roku 2017, má pohybové a urologické problémy), by mu jeho zdravotný stav ani neumožňoval zabezpečiť primeranú starostlivosť o maloletého A., ktorého zdravotný stav je veľmi vážny, vyžadujúci si plnú starostlivosť dospeléj osoby. Otec nemá ani trvalé bydlisko a so starostlivosťou by mu vzhľadom na svoj zdravotný stav nemohla vypomáhať ani jeho matka (podľa vyjadrenia otca si vybavuje opatrovateľský príspevok a následne sa presťahuje k matke). Súd prvej inštancie zamietol aj návrh, aby nariadil výchovné opatrenie v zmysle odporúčaní znalkyne za účelom zlepšenia komunikácie rodičov. Postoj matky, ktorá sa otca bojí a nechce sa s ním stretávať, vylučuje možnosť, že by sa nariadené výchovné opatrenie aj realizovalo. Obaja rodičia podľa znalkyne riešia svoje partnerské konflikty, čo spôsobuje aj ich dlhodobé problémy v komunikácii. Súd prvej inštancie preto považoval za vhodnejšie, ak sa styk otca s maloletým začne obnovovať postupne len za prítomnosti asistentky bez toho, aby rodičia museli spolu komunikovať. Konštatoval, že ak sa styk otca s maloletým podarí obnoviť bez nepriaznivých dopadov na zdravie maloletého, budú obaja rodičia schopní následne aj komunikovať v záujme dieťaťa. Vykonaným dokazovaním napokon dospel k záveru o potrebe uložiť povinnosť matke poskytovať otcovi informácie o zdravotnom stave dieťaťa, za účelom odstránenia nedostatočnej informovanosti otca o dieťati, a to práve z dôvodu problémov v komunikácii rodičov. Vo výroku rozhodnutia zároveň špecifikoval základný okruh informácií, ktorý je matka povinná v záujme dieťaťa otcovi poskytnúť.

5. O trovách štátu rozhodol podľa § 57 C.m.p. konštatujúc, že z rozpočtových prostriedkov súdu bolo zaplatené znalečné vo výške 962,88 eur, priznané uznesením zo dňa 26.01.2023. Znalecké dokazovanie bolo nariadené z dôvodu podaného návrhu matky na zákaz styku otca s maloletými deťmi a návrhu otca na zmenu zverenia maloletých detí. Keďže obaja rodičia s návrhom druhého rodiča nesúhlasili, súd nariadil znalecké dokazovanie v záujme oboch rodičov a v tom čase maloletých detí. Pretože obaja rodičia spĺňali podmienky na oslobodenie od súdnych poplatkov, nebola žiadnemu z nich uložená povinnosť zaplatiť preddavky na trovy dôkazu v zmysle § 49 ods. 2 C.m.p.. Súd prvej inštancie konštatoval, že aj keď rodičia spĺňajú predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, že z tohto dôvodu nie sú povinní nahradiť trovy štátu, ktoré mu vznikli v konaní. Zdôraznil, že v zmysle Civilného mimosporového poriadku trovy konania znáša štát len v prípade, ak to zákon výslovne ustanovuje (napr. § 251 ods. 1 C.m.p.), čo nie je daný prípad. Na základe uvedeného považoval za spravodlivé, aby trovy dokazovania, ktoré platil štát namiesto rodičov v ich záujme a v záujme detí, hradili obaja rodičia v polovici.

6. O trovách konania rozhodol podľa § 52 C.m.p..

7. Proti výroku I. rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého navrhujúc, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu v napadnutej časti a určil, že je oprávnený stretávať sa s maloletým A. každý piatok od 13,00 hod. (resp. 14,00 hod.) do 17,00 hod. (resp. 18,00 hod.) bez prítomnosti tretej osoby s tým, že si maloletého prevezme v školskom zariadení a odovzdá matke v mieste jej bydliska a doplnil napadnuté rozhodnutie o výrok, v ktorom uloží matke povinnosť v prípade nemožnosti realizácie styku otca s maloletým z objektívnych dôvodov na strane maloletého, túto skutočnosť otcovi vopred oznámiť a preukázať lekárskou správou a poskytnúť otcovi náhradný termín na výkon styku prvý deň, kedy to bude stav dieťaťa umožňovať, a to v rovnakom rozsahu ako nezrealizovaný styk. Odvolanie otec odôvodnil § 365 ods. 1, písm. b/, f/, h/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“), § 62 ods. 1 C.m.p., t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala

jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Poukázal na to, že prijatým rozhodnutím došlo k výraznému obmedzeniu jeho styku s maloletým, hoci pre takéto rozhodnutie neboli preukázané žiadne dôvody. Podľa názoru otca súd v odôvodnení rozhodnutia poukázal len na listinné dôkazy ktoré vyznievali v jeho neprospech, nevysporiadal sa s podstatnými tvrdeniami o účelovosti matkinho návrhu, ktorý podala ako reakciu na jeho návrh na zníženie výživného, nevysporiadal sa s dôkazmi, ktoré preukazovali pravdivosť jeho tvrdení o riadnej starostlivosti a dodržiavaní synovi predpisanej liečby (napr. výpoveďou svedkyne B., písomnými prehláseniami G. M., M. M., O. F.) a ani s ním preukazovanými tvrdeniami, že epilepsia sa u maloletého prejavila nie z dôvodu zlej starostlivosti otca, ale z dôvodu že súvisí s chorobou, ktorou maloletý trpí (s detskou mozgovou obrnou), u maloletého sa prejavila už v roku 2018 a nie v čase podania návrhu matky na zákaz styku otca s maloletým. Otec poukázal na to, že znaleckým dokazovaním neboli zistené dôvody opodstatňujúce úplný zákaz jeho styku s maloletým, alebo jeho výrazné obmedzenie, zo správy kolízneho opatrovníka neboli šetrením rodinných, bytových a sociálnych pomerov na jeho strane zistené nedostatky, je spôsobilý osobne zabezpečovať starostlivosť o maloleté deti, má záujem podieľať sa na starostlivosti o maloleté deti, pričom M. E. uviedol, že schopnosť maloletého stretávať sa s otcom je možná. Otec poukázal na to, že súd rozhodol vo veci samej rovnako ako bol upravený styk neodkladným opatrením, ktoré bolo vydané bez vykonania dokazovania vo veci samej, rozsah styku určený napadnutým rozhodnutím nie je dostačujúci a ani v záujme maloletého dieťaťa, v konaní nebolo potvrdené ani jedno z obvinení matky, ktorými odôvodňovala podaný návrh, výrazné zúženie jeho styku so synom (dokonca za stálej prítomnosti tretej osoby) je nezákonné, v rozpore so záujmami maloletého a hraničiace takmer so zákazom styku otca s maloletým, čím došlo k porušeniu základného práva a otca a syna zaručeného jednak Ústavou SR, ako aj Dohovorom a Dohovorom o právach dieťaťa. Otec poukázal na rozhodovacia prax súdov v otázke styku rodiča s maloletým dieťaťom (uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/87/2017 z 29.11.2017, uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 19.01.2017, sp. zn. II. ÚS 56/2017, nálezy Ústavného súdu ČR sp. zn. III. ÚS 2298/15 – bod 16, I.ÚS 3216/13, II. ÚS 3765/11, uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 24.05.2023, sp. zn. 9CoP/26/2023) a na fotky a videá, ktorými bol zachytený jeho styk s maloletým po rozhodnutí vo veci samej, z ktorých je zrejmé aký dobrý a láskyplný vzťah majú otec so synom navzájom. Aj keď ho syn nevidel takmer 3 roky, ota okamžite spoznal, a aj napriek vážnemu zdravotnému stavu si užíval chvíle v jeho prítomnosti a spoločnosti. Prítomnosť ďalšej osoby (asistentky) pri styku nie je potrebná, nakoľko jeho styk je určený len na dve hodiny v čase, kedy maloletému netreba podávať žiadne lieky, asistentka počas styku maloletého s otcom upravila dieťaťu trikrát rukáv a raz mu utrela ústa, zásahy asistentky neboli nevyhnutné a nie sú potrebné pre zachovanie zdravého psychického a fyzického vývoja maloletého počas styku s otcom. Matka sa v rozpore s rozhodnutím súdu rozhodla mu odovzdať maloletého nie v mieste jej bydliska, ale na adrese ňou určenej kaviarne, maloletého na styk doniesol jej manžel, ktorý bol počas realizácie styku prítomný pri vedľajšom stole. Otec vyslovil presvedčenie, že keby si mohol maloletého vyzdvihovať zo školského zariadenia, nemohla by sa matka vyhovárať, že maloletého A. nemôže z akýchkoľvek dôvodov otcovi odovzdať. Počas celého konania prejavoval túžbu stretávať sa s oboma deťmi, snažil sa preukázať jeho spôsobilosť a schopnosť riadne sa o maloletého postarať. Mal za to, že konanie matky a ani rozhodnutie súdu nie je v záujme maloletého, ktorý v jeho prítomnosti rozkvitá a žiari. Otec v odvolaní ďalej uviedol, že doplatil dlžné výživné, bežné výživné platí riadne a načas a odstránil tak nedostatky na jeho strane, ktoré mu boli vytykané odvolacím súdom. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia považuje za nedostatočné, keď sa súd nevysporiadal s jeho podstatnými námietkami (účelovosť matkinho návrhu, nepreukázanie matkou vznesených obvinení a pod.) a ani s dôkazmi, ktoré preukazovali pravdivosť jeho tvrdení ako aj jeho tvrdeniami, že prejavená epilepsia u maloletého nebola spôsobená zlou starostlivosťou otca ale z dôvodu, že súvisí s chorobou maloletého. Napadnuté rozhodnutie označil za nepreskúmateľné a nedostatočne odôvodnené čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces.

8. Matka v písomnom vyjadrení sa navrhla odvolanie otca v plnom rozsahu zamietnuť uvádzajúc, že návrh na zákaz styku nepodala z dôvodu, že otec žiadal o zníženie výživného, ktorý návrh bol súdom zamietnutý. Otec podáva podania na jej osobu prakticky od rozvodu, pričom by jej a jej manželovi mal byť vďačný, že sa preukázateľne riadne starajú o obe deti. Otec je bezdomovec, ukazoval domácnosť svojej matky, pošta mu chodí na Obecný úrad M., alebo ako mu to vyhovuje. Zdravotný stav maloletého A. sa preukázateľne zhoršil po návrate maloletého od otca, otec najskôr neveril matke ani lekárom, že maloletý má epilepsiu. Znalkyňa žiadala styk neupraviť, čo by sa podľa slov otca rovnalo zákazu

styku. V najlepšom záujme maloletého je podávanie liekov hneď od začiatku stanovenej liečby. Otec doslova ohrozil zdravie malého, bezbranného chlapca a súd aj z tohto dôvodu upravil jeho styk iba v prítomnosti opatrovateľky. Otec chce len udržiavať spôsobilosť jej robiť zle, z videí vyberal len také, ktoré sa mu hodia. Neuvedomuje si prítomnosť tretích osôb, ktoré vidia aj plač dieťaťa v prítomnosti otca. Pokiaľ v odvolaní otec poukazuje na to, že matka mu zabránila v jeho styku určenom súdom, otec sa nedostavil v párný týždeň, prišiel o týždeň neskôr (nepárny), domáhal sa stretnutia, na ulici robil krik, obťažoval cudzích ľudí. Predtým chodil ako ho napadlo. Otec nechápe, že súd vydal rozhodnutie, lebo pozná z aplikačnej praxe správanie špekulantov jemu podobných. Otec nikdy nerešpektoval nariadenia súdu, dohoda s ním nie je možná, pôsobí, že sa teší, keď dohody porušuje. Neuvedomuje si, z akého dôvodu je potrebná prítomnosť asistentky. Otec môže byť rád, že súd mu nezakázal styk, alebo že styk neupravil. Neuvedomuje si, že spôsobuje jej manželovi, asistentke, starým rodičom stres, a tiež že musí byť zabezpečená starostlivosť o dcéru. Otec nerozumie pojmu láska - ak podľa jeho slov dieťa pri ňom cíti len samé pozitívne emócie, neuvedomuje si, že rozhodnutie súdu chráni dieťa pred ním samým. Pokiaľ ide o otcom navrhované miesto odovzdávania, pedagógovia v školskom zariadení nepotrebujú zažívať zákerné a arogantné správanie sa otca (napr. keď nalepil fotografiu dieťaťa na plot oproti škole v deň jeho narodenín). Otec si stále riadne neplní každodennú vyživovaciu povinnosť, ktorá prebieha prostredníctvom exekútora v nepravidelných intervaloch a konanie v trestnej veci naďalej prebieha pred Okresným súdom v Trnave. Podľa matky je odvolací návrh prakticky nevykonateľný a nie je v najlepšom záujme maloletého. Matka zdôraznila, že v právnych veciach starostlivosti o maloleté deti so zdravotným znevýhodnením by mal súd postupovať inak ako u zdravých detí. Zatrpnutosť a chladnokrvné konanie otca nepomáha najlepšiemu záujmu dieťaťa a ani ľuďom, ktorí sa reálne o maloletého A. a už dospelú C. s láskou starajú. Matka uviedla, že ak nebude otec rešpektovať súdne rozhodnutie, nebude pravidelne chodiť za maloletým, bude robiť obštrukcie, malo by prísť k rozhodnutiu styk neupraviť alebo ho zakázať. Neupravenie styku považoval súd za predčasné, avšak až čas ukáže, či otec zmení svoj prístup.

9. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu otca navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdiť.

10. Otec v následnom písomnom vyjadrení z 17.07.2023 uviedol, že účelom vyjadrenia matky je len dehonestácia jeho osoby, spôsob akým je podanie spísané, je dôkazom averzie matky voči nemu, ktorú sa snaží preniesť aj na ich spoločné deti. K nepravdivým tvrdeniam matky, že vyvolal, či spôsobil synovi epilepsiu sa niekoľkokrát vyjadroval - synovi lieky riadne podával, matka sama potvrdila, že pri odovzdávaní syna úmyselne neodovzdávala lieky, ktoré mal syn užívať. K tvrdeniu matky, že na deti riadne neplatí výživné, predložil upovedomenie exekútora o zastavení exekúcie na výživné zo dňa 19.06.2023. Pokiaľ matka spomenula plagát, jednalo sa o jeho blahoželanie dcére k 18. narodeninám, ktorým jej chcel odkázať, že na ňu myslí. O matku sa nezaujíma, ide mu len o styk so synom, na ktorý má zákonné právo a ktorý bol napadnutým rozhodnutím bezdôvodne výrazne zúžený oproti styku upraveným rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 15.06.2018, č.k. 40P/38/2017-96. Nie je pravdou, že si po syna chodí ako sa mu zachce a nerešpektuje rozhodnutie súdu, matke doposiaľ vždy vyšiel v ústrety, napr. v prípade ak boli vysoké horúčavy, bol potrebný presun termínu z dôvodu rodinnej oslavy a pod.. Zdravotný stav maloletého si plne uvedomuje, vie akú starostlivosť treba synovi poskytnúť, syna nikdy nenechal bez dozoru a vie sa o neho riadne postarať. S opisom nervózneho správania sa manžela matky a asistentky na druhom stretnutí (asistentka na neho bezdôvodne zvyšovala hlas, manžel matky si ho natáčal na mobilný telefón) zdôraznil, že správanie sa asistentky a manžela matky sa odzrkadľuje na správaní maloletého - syn bol nervózny a situácia sa upokojila až po pár minútach.

11. Odvolací súd preskúmal vec v ktorej nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi podľa § 65 a § 66 C.m.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 385 ods. 1, § 219 ods. 1 C.s.p., s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 C.s.p., pričom dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania podaného otcom.

12. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Konštatuje, že v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré je z úradnej povinnosti povinný prihliadať (§ 2 ods. 1 C.m.p., § 380 ods. 2 C.s.p.).

14. Odvolaciemu prieskumu podrobil otcom napadnutý výrok I. rozhodnutia, v ktorom súd prvej inštancie upravil styk otca s maloletým A. v každom párnom kalendárnom týždni v roku v sobotu od 15,00 hod. do 17,00 hod. za osobnej prítomnosti asistentky maloletého D. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XX, K., počas celej doby stretnutia otca s maloletým s tým, že maloletého si otec prevezme a aj odovzdá matke v mieste jej bydliska za účasti asistentky maloletého, matke uložil povinnosť maloleté dieťa na stretnutie s otcom riadne pripraviť vrátane potrebných liekov a odovzdať v určený deň a hodinu v mieste svojho bydliska a otcovi povinnosť maloleté dieťa v určený deň a hodinu vrátiť matke v mieste jej bydliska. Konštatuje, že tento výrok je právnym základom pre súvisiace výroky II. a IV., v ktorých bola otcovi uložená povinnosť SMS správou najneskôr 2 hodiny pred určeným termínom potvrdiť matke, že sa na stretnutie s maloletým dostaví, za účelom prípravy dieťaťa a jeho asistentky na stretnutie a bola deklarovaná zmena rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 40P/38/2017-96 zo dňa 15.06.2018 v časti výroku o úprave styku otca s maloletým A..

15. Podľa § 387 ods. 2 C.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Po oboznámení sa s obsahom spisu a po odvolacom prieskume otcom napadnutého výroku I. rozhodnutia a k nemu sa vzťahujúcemu odôvodneniu, má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie, vyvodil z neho správne skutkové a právne závery a svoje rozhodnutie v otázke styku otca s maloletým A. a súvisiacimi povinnosťami rodičov (maloleté dieťa na styk riadne pripraviť, odovzdať s potrebnými liekmi a prevziať dieťa) aj náležite odôvodnil, pričom v odvolaní otca neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu, resp. zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v danej časti. Keďže v odôvodnení rozhodnutia vzťahujúceho sa k napadnutému výroku I. dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o zmene rozsahu styku otca s maloletým a súvisiacimi povinnosťami rodičov podstatný skutkový a právny význam, pričom sa v rozhodnutí vyporiadal i s podstatnými vyjadreniami oboch rodičov prezentovanými v konaní pred súdom prvej inštancie, odvolací súd nepovažuje za potrebné dôvody už vyslovené opakovať (§ 387 ods. 2 C.s.p.), v plnom rozsahu na ne poukazuje a len v záujme doplnenia dôvodov a vyporiadania sa s dôvodmi otca uvedenými v odvolaní dodáva nasledovné.

17. K otcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov konania nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov konania, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z procesných ustanovení týkajúcich sa dokazovania. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený, keďže rozhodnutiu súdu prvej inštancie, vzťahujúce sa k výroku I. nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti podstatné pre rozhodnutie, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov konania nevyplývali, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré (pre posudzovanú vec) rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení procesného predpisu alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

18. V kontexte uvedeného má za nedôvodnú aj námietku otca o arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti rozhodnutia, vzťahujúceho sa k prijatému výroku I.. Dáva mu do pozornosti, že povinnosťou súdu je uviesť v rozhodnutí o veci samej dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie

založil, ktoré sa musia týkať tak skutkovej, ako aj právnej otázky rozhodnutia; avšak len tej, ktorá je pre rozhodnutie vo veci rozhodujúca (nevyhnutná). Podľa už ustálenej judikatúry, z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka konania na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkmi konania. Po odvolacom prieskume konštatuje, že v danej veci sa nejedná o prípad nutnosti uplatnenia druhej vety stanoviska Najvyššieho súdu SR uverejneného v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod R 2/2016, ktorá výnimka sa má týkať len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov majúcich znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, o aký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (rozsudok z roku 2009 Sutyazhnik proti Rusku), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (rozsudok z roku 2003 Ryabikh proti Rusku), resp. ak odôvodnenie rozhodnutia obsahuje výkladom neodstrániteľné rozpory (protirečivosti). Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie vzťahujúce sa k otcom napadnutému výroku I., obsahuje všetky zákonné náležitosti, súd prvej inštancie sa v ňom dostatočne vysporiadal s vymedzeným predmetom konania a jeho účelom, z rozhodnutia je možné vyvodiť, akými úvahami sa riadil pri prijatej úvahu o skutočnostiach majúcich podstatný význam pri posudzovaní existencie zmeny pomerov, v dôsledku ktorých je nutné zmeniť doposiaľ upravený rozsah a formu styku otca s maloletým dieťaťom (pri súčasnom zamietnutí návrhu matky na zákaz styku otca s maloletým, ktorý výrok nebol napadnutý odvolaním), dostatočne sa zaoberal a vyhodnocoval dôkazy majúce význam pre rozhodnutie súdu (za takéto správne neposúdil otcom doložené písomné vyhlásenia svedkov o úrovni starostlivosti otca o maloleté deti pred májom 2021 a ani výsluch v konaní vypočutej svedkyne L. B.), ním prijatá úvaha k podstatným skutočnostiam nevykazuje svojvoľnosť, extrémny nesúlad prijatých právnych záverov s vykonaným dokazovaním a nejedná sa ani o interpretačný exces

19. Podľa § 121 C.m.p. rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

20. Vlastnosťou meritórnych súdnych rozhodnutí je ich zásadná nezmeniteľnosť, ktorá je imanentnou súčasťou záruk právneho štátu čo znamená, že ak sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova (§ 230 C.s.p.). Ustanovenia § 121 C.m.p. a § 26 Zákona o rodine upravujú možnosť zmeny rozsudku vo veciach (o.i.) výkonu rodičovských práv a povinností, a to aj bez návrhu. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci znova rozhodnúť je zmena pomerov. Znamená to, že okolnosti, z ktorých súd vychádzal v čase vyhlásenia posledného rozhodnutia sa zmenili v takej miere, že sa závažnejším spôsobom prejavujú v pomeroch účastníkov. Ak konajúci súd dospeje k záveru, že sú splnené podmienky pre zmenu pôvodného rozhodnutia, vydá nové rozhodnutie rovnakého druhu ako rozhodnutie, ktoré mení, pričom výrok nového rozhodnutia musí obsahovať aj špecifikáciu výroku, ktorý je novým rozhodnutím dotknutý a prípadne aj rozsah, v akom sa pôvodné rozhodnutie mení.

21. Pokiaľ ide o odvolaciemu prieskumu podrobený výrok I. rozhodnutia (zúženie styku otca s maloletým A. za prítomnosti tretej osoby a súvisiace povinnosti rodičov) odvolací súd zdôrazňuje, že úlohou súdov v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je rozhodnúť v otázkach týkajúcich sa pomerov rodičov k maloletým deťom na podklade individuálneho, konkrétneho skutočného stavu vecí v súlade s najlepším záujmom maloletého dieťaťa (čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa). Ich úlohou zároveň je, aby na základe uplatnenia zásady proporcionality našli riešenia, ktoré nebudú neprimerane obmedzovať právo ani jedného z rodičov zaručené v čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd. V praktickej rovine by mali súdy vychádzať z premisy, že právom oboch rodičov je v zásade podieľať sa na starostlivosti o dieťa rovnakou mierou a podieľať sa na jeho výchove, s čím korešponduje aj právo dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov. Ak je rozhodnutím súdu zverené maloleté dieťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, potom musí byť dieťaťu umožnené stýkať sa s druhým rodičom v takej miere, aby bol postulát rovnej rodičovskej starostlivosti naplnený, avšak s primeraným zohľadnením konkrétnych okolností každého prípadu, veku, vývinových možností a potrieb, zdravotného stavu, citových väzieb a skutočností v akej miere a akým spôsobom obaja rodičia doposiaľ zabezpečovali starostlivosť o maloleté dieťa. Takéto usporiadanie je totiž spravidla v najlepšom záujme dieťaťa, pričom odchýlky musia byť odôvodnené ochranou iného, dostatočne silného legitímneho záujmu. Otcovi dáva za pravdu v tom,

že z rozhodovacej činnosti ESLP a aj v odvolaní citovaných rozhodnutí vnútroštátnych súdov vyplýva, že obmedzenie alebo úplné vylúčenie styku rodiča s jeho maloletým dieťaťom, je tvrdým zásahom do rodinného života, ku ktorému musia byť dané relevantné dôvody, pričom v nadväznosti na to sú zmluvné štáty povinné takýto kontakt medzi rodičmi a dieťaťom umožniť, podporovať a realizovať. K uvedenému však dodáva, že každé rozhodnutie súdu o styku, resp. o zmene doposiaľ upraveného styku, je výsledkom zhodnotenia vykonaného dokazovania zohľadňujúceho konkrétne a vysoko individuálne okolnosti každej prejednávanej veci čo znamená, že súdy nie je možné v týchto prípadoch precedenčne zaviazat' ku konkrétnemu spôsobu rozhodovania. Vďaka tomu potom môže súd prijať celkom jedinečné a konkrétne závery „šité na mieru“ pre ten-ktorý prípad a dosiahnuť tak v súdnom konaní vo veciach starostlivosti o maloletých sledovaný cieľ, t.j. najlepší záujem maloletého dieťaťa.

22. Po oboznámení sa s obsahom spisu sa odvolací súd plne zhoduje so závermi súdu prvej inštancie o zmene pomerov na strane maloletého A., odôvodňujúceho potrebu zmeny jeho styku s otcom upraveného rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 15.06.2018, č.k. 40P/38/2017-96, ktorým bol styk otca s maloletým upravený na každý druhý týždeň od piatku od 12,00 hod. do pondelka nasledujúceho týždňa do 7,30 hod. s tým, že maloletého si otec vyzdvihne a odovzdá v školskom zariadení. K faktickému pozastaveniu účinnosti tohto rozhodnutia došlo uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 15.11.2021, č.k. 31P/61/2021-49 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 09.03.2022, č.k. 11CoP/13/2022-102, ktorým bol do právoplatného skončenia konania o zmene úpravy styku otca s maloletými deťmi dočasne upravený styk otca s maloletým A. (a t.č. už plnoletou C.) na každý druhý kalendárny týždeň v sobotu od 15,00 hod. do 17,00 hod. za osobnej prítomnosti asistentky maloletých detí - D. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XX, K., počas celej doby stretnutia s tým, že tieto si na začiatku stretnutia prevezme za účasti asistentky maloletých detí v mieste bydliska matky a na konci stretnutia ich odovzdá za účasti asistentky maloletých detí v mieste bydliska matky. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní správne zohľadnil, že styk otca s maloletým A. sa fakticky nerealizoval od mája 2021 a najmä, že v prípade maloletého sa jedná o dieťa s vážnym zdravotným postihnutím, vyžadujúcim si nepretržitú špeciálnu opateru a starostlivosť (detská mozgová obrna, kvadruparéza všetkých končatín, dieťa je ležiace, má centrálnu slepotu, nehovorí), ku ktorému od ostatného rozhodnutia pribudla epilepsia. Za podstatnú okolnosť súd prvej inštancie správne považoval i zistené skutočnosti týkajúce sa vzájomného vzťahu otca so synom, keď otec od mája 2021 aj po nariadení neodkladného opatrenia prejavil záujem o styk s maloletým len dvakrát, z čoho správne vyvodil potrebu postupného obnovovania vzťahu otca so synom. Odvolací súd v kontexte zistených skutkových okolností prípadu prisvedčuje súdu prvej inštancie aj v tom, že zmenený rozsah styku otca s maloletým A. (dve hodiny počas soboty v párnom kalendárnom týždni), jeho forma (za prítomnosti určenej opatrovateľky) a aj určené miesto odovzdávania a preberania maloletého rodičmi (bydlisko matky) je v záujme maloletého dieťaťa, majúceho právo na kontakt s otcom a jeho postupné obnovovanie, pričom súčasne správne nadraduje a uprednostňuje potrebu rešpektovania vážneho zdravotného stavu dieťaťa a jeho potrieb (ktoré maloletý ani nedokáže verbalizovať), a najmä vytvára podmienky, aby mal maloletý v priebehu styku s otcom pocit bezpečia a istoty (v blízkosti bude mať osobu, ktorú dlhodobo poznáva a ktorá je v prípade potreby mu schopná kvalifikovane zabezpečiť jeho potreby). Na tejto úvahe nič nemení ani to, že rozsah a forma styku otca s maloletým nariadená neodkladným opatrením (uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 15.11.2021, č.k. 31P/61/2021-49 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 09.03.2022, č.k. 11CoP/13/2022-102), sa po riadne vykonanom dokazovaní, zistení skutočného stavu veci a po zohľadnení konkrétnych okolností daného prípadu, veku, vývinových možností, potrieb, závažného zdravotného stavu maloletého, jeho citových väzieb a skutočností v akej miere a akým spôsobom doposiaľ o neho zabezpečovali starostlivosť obaja rodičia, zhoduje s rozhodnutím vo veci samej.

23. K ostatným odvolacím námietkam otca uvádza, že súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní o zmene úpravy styku ani nezaoberal pre rozhodnutie nepodstatnou (a medzi rodičmi spornou) otázkou, či dôvodom skomplikovania sa zdravotného stavu maloletého v lete roku 2021 malo byť riadne nepodávanie liekov na epilepsiu otcom. Pokiaľ otec aj v odvolaní opakovane poukazuje na účelovosť v tomto konaní posudzovaného návrhu matky, podaného ako „odplatu“ za jeho návrh na zníženie výživného, tieto tvrdenia nemajú v kontexte riadne zistených skutkových okolností danej veci k posudzovanému predmetu odvolacieho prieskumu žiaden skutkový a ani právny význam. Odvolací súd návrh otca na doplnenie napadnutého rozhodnutia o výrok, v ktorom bude matke uložená povinnosť „v prípade nemožnosti realizácie styku otca s maloletým z objektívnych dôvodov na strane maloletého, túto skutočnosť otcovi vopred oznámiť a preukázať lekárskou správou a poskytnúť otcovi náhradný termín na výkon styku prvý deň, kedy to bude stav dieťaťa umožňovať, a to v rovnakom rozsahu ako

nezrealizovaný styk“, posúdil za nespĺňajúci požiadavky kladené na výrok rozhodnutia a jeho formuláciu. V tejto súvislosti dodáva, že výrok rozhodnutia je jadrom celého rozhodnutia, ktorým sa určujú konkrétne práva a povinnosti účastníkov konania, ktorý musí v presnej, stručnej a úplnej formulácii vyjadriť záver súdu o otázke, ktorá je predmetom rozhodnutia spôsobom, aby ho bolo prípadne možné vynútiť jeho výkonom.

24. Za správne považuje aj závislé výroky II. a IV. rozhodnutia, ktoré neboli napadnuté odvolacími dôvodmi otca. Právnym a skutkovým základom výroku II. je záujem maloletého dieťaťa, ktoré pri nepotvrdení realizácie styku otcom v určenom čase a určeným spôsobom, nebude nutné na styk s otcom pripravovať a ani zabezpečovať prítomnosť určenej osoby pri styku. Právnym základom výroku IV. rozhodnutia je ust. § 121 C.m.p. a § 26 Zákona o rodine, ktoré upravujú možnosť zmeny rozsudku vo veciach (o.i.) výkonu rodičovských práv a povinností.

25. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. a závislých výrokoch II., IV. a výroku X. o trovách konania, podľa § 387 ods. 2 C.s.p. ako vecne a právne správne potvrdil.

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p., § 52, § 58 C.m.p..

27. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 C.m.p., § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).